

Вкладка 1

Як виявити жертву цькування у школі.

Алгоритм для батьків

Як знущання проявляються на поведінці дитини

Часто, коли наводяться приклади булінгу, до уваги беруться найжорстокіші його прояви – побої. І у багатьох складається враження, що виявити жертву досить просто – достатньо помітити синяк у дитини.

Але. Фізичне насилля – це лише один із проявів булінгу. Слово б'є не менше за кулак. Тим більше у підлітковому віці. І навіть те, що дитина одного разу прийшла додому із синцем, ще не говорить, що вона – жертва цькування у школі.

Саме тому кожен з батьків має розуміти, як знущання проявляються на поведінці дитини.

У дитини немає друзів. Ніхто не приходить у гості до вашого сина чи доньки, ніхто не кличе його на святкування днів народження. І на власні дні народження дитина запрошує лише родичів. Є ще одна особливість – у дитини можуть бути друзі, але не з її класу. Це також має насторожувати, оскільки клас – це одна із частин її соціального життя. Це свідчить про те, що дитина опинилась в ізоляції. Або повній (коли взагалі немає друзів) або – частковій, тобто свого шкільного колективу (коли немає друзів з класу).

Дитина боїться йти до школи. Деякі психологи наполягають, що цей пункт має звучати як «не хоче йти до школи». Але, чесно кажучи, важко зустріти дитину, яка б горіла йти в школу. Тому саме боїться, наполегливо шукає причини туди не йти – придумує хвороби, без причин прогулює уроки, постійно запізнюється на заняття, ходить до школи «манівцями» - тобто не обирає прямий

найзручніший шлях. Дитина боїться позашкільного життя, бо на шляху до (зі) школи її переслідують булери.

Постійно приходять зі школи сумна. Те ж саме і щодо спілкування по телефону чи в соцмережах. Власне, в цьому як і в інших пунктах йдеться про системність. Зрозуміло, що батькам завжди треба дізнатись причину, за якою у дитини відсутній настрій. Тим більше, коли настрою немає постійно. Це може викликано й іншими причинами – наприклад, нещасним коханням, але може – і цькуванням з боку однолітків чи кібербулінгом.

Просить додаткові гроші. Якщо ви переконані, що даєте дитині достатньо коштів (враховуючи всілякі дрібнички), то постійна вимога збільшити «кишенькові» повинна вас насторожити. Не виключено, що у неї відбирають кошти схильні до кримінальних злочинів однолітки.

Має низьку самооцінку, стає тривожною. Коли дитина невпевнена у тому, що вона може виконати елементарні завдання, коли вона погано спить – це все може говорити про те, що на дитину тисне зовнішнє оточення. Можливо – йдеться про шкільні знущання. А можливо – проблеми у самій сім'ї, і саме це дошкуляє дитині. Тому і самим батькам треба переглянути своє ставлення і у подружжі, і до своїх нащадків.

У дитини з'являються зіпсовані речі. Не виключено, що на дитину тиснули не лише психологічно, але й через відірвані лямки рюкзака, зламану ручку чи навіть розбите скло телефону.

Нанесення самоушкоджень дитиною. Розпочинаючи від погризених нігтів, порізів на руках та, як крайність, спроба самогубства. Підлітки самоушкодженнями намагаються зняти стрес, хоча насправді – це спроба через фізичний біль позбутися наслідків психологічного тиску від оточення. Можливо, причина в ізоляції

дитини в класі та постійним знущенням у школі. А можливо, у тому, що батьки не показують дитині, що вони її люблять.

Батьки свого часу були жертвою шкільного цькування.

Недоліки виховання, які роблять з дитини жертву, можуть передаватись із покоління у покоління. Діти часто наслідують поведінку батьків. На жаль, це стосується і поведінки типової жертви.

Звичайно, крім індивідуального моніторингу за дитиною варто моніторити і шкільну активність – і через спілкування з іншими батьками однокласників, і через пошуковики та шкільні форуми постійно відслідковувати ситуацію у навчальному закладі та класі дитини.

Вкладка 2

